

برگزیده اشعار آئینی (۱)

مناجات با امام حسین علیه السلام

محرم الحرام ۱۴۳۶ هـ.ق - مهرماه ۹۳

حسین شهید و ولی عالم

حجره طلبگی

<http://hoseini13.blog.ir>

....

شادای روح شهدای طلبه

صلوات

امام حسین(ع)-مناجات

گریه دار است عجب نام اباعبدالله

جان فدای عطش کام اباعبدالله

هر کجا پر بکشم سوی حرم می آیم

چون کبوتر شده ام رام اباعبدالله

هر کسی صاحب اشک است نظر کرده ی اوست

چشم ما شد ز ازل جام اباعبدالله

خوش به حال شهدائی که رسیدند آخر

با شهادت به سرانجام اباعبدالله

غیر ارباب به هر بی سر و پا رو ننزیم

ما که جلدیم سر بام اباعبدالله

کعبه ام کربلا ، پیرهن مشکی من

می شود حوله ی احرام اباعبدالله

نیزه داری به نوک نیزه ی خود ساکت کرد

زیر لب ناله ی آرام اباعبداللہ

مادرش گوشه ی گودال تماشا میکرد

غرق خون شد به خدا کام اباعبداللہ

۲

امام حسین(ع)-مناجات

ای شهید سر جدا، یا لیتنا کنا معک

کشته راه خدا، یا لیتنا کُنا معک

ای به موج خون زده در پیش چشم فاطمه

زیر خنجر دست و پا، یا لیتنا کنا معک

ای که از دریای خون تا خیمه گه زینب تو را

ناله کرد و زد صدا، یا لیتنا کنا معک

آب، مهر فاطمه، فرزند او را تشنه لب

سر بریدند از قفا، یا لیتنا کنا معک

زیر تیغ از خنجر خشک تو می جوشد خون

کردی امت را دعا، یا لیتنا کنا معک
میهمان اهل کوفه بودی و سنگت زدند
در زمین کربلا، یا لیتنا کنا معک
مصحف خونین زهرائی و از سُم ستور
پیکرت شد توتیا، یا لیتنا کنا معک
ای سرت مهمان خولی از چه دیگر ساربان
کرده دستت را جدا، یا لیتنا کنا معک
می رسد از قتلگاهت تا قیامت بر فلک
نالۀ واغربتا، یا لیتنا کنا معک
عترتت در خیمه بود و خیمه را آتش زدند
از ره جور و جفت، یا لیتنا کنا معک
دامن دردانه ات آتش گرفت و می دوید
در بیابان بلا، یا لیتنا کنا معک
دست دشمن در هوای گوشواره پاره کرد
گوش اطفال تو را، یا لیتنا کنا معک
هم تو کعبه هم تو زمزم هم تو مروه هم صفا

هم تو مشعر هم منی، یا لیتنا کنا معک
با دهان تشنه قرآن خواندی و سنگت زدند
بر فراز نیزه ها، یا لیتنا کنا معک
کیست تا محرم شود مثل تو در میقات عشق
حج خون آرد بجا، یا لیتنا کنا معک
کو سلیمان تا ببیند می کنی در موج خون
دست و انگشتر عطا، یا لیتنا کنا معک
هر کجا یاد تو کردم ای عزیز فاطمه
سوختم سر تا به پا، یا لیتنا کنا معک
می کند با اشک خود (میثم) جهنم را خموش
چون بگرید بر شما، یا لیتنا کنا معک

۳

امام حسین(ع)-مناجات

دریا به چشم گریه کنانت چو شبنم است
یعنی که هر چه گریه برایت کنم کم است

شکر خدا که با همه ناقابلیمان
اشکی برای عرض ارادت فراهم است
دیوار کعبه گشت سیه پوش داغ تو
یعنی تمام سال خدا هم محرم است
زهر را به دست سینه زنت آب می دهد
هر کس که هست با تو در این خیمه محرم است
بگذار تا نفس بزنم در عزای تو
این آرزوی هر شب عیسی بن مریم است
یک گوشه از تمامی شش گوشه ات حسین
دارالشفای درد غریبان عالم است
بانی روضه هات خدا بود خود نوشت
هر کس که شد به عشق تو دیوانه آدم است

۴

امام حسین(ع)-مناجات

چشم من محفل اشک و غم و اندوه و عزا است

در حسینیه ی دل ، هیئت عشق تو به پاست
مَحْرَمِ روضه ی تو مُحْرَمِ بیتِ الله است
تا ابد پرچم سرخ حرمت قبله نماست
در شکوه و شرف و مرتبه و منزلت
جز خدایی به خدا هر چه بگوئیم رواست
همه ی هستی خود را به میان آوردی
بی سبب نیست بهای تو و خون تو خداست
«کشتگان غم تو زنده ی جاویدانند»
بی گمان فانی عشق تو شدن عین بقاست
دل بریدن، پر پرواز حسینِیون است
هر که از خود گذرد در سفر کرب و بلاست

۵

امام حسین(ع)-مناجات

سوگند بر سیاهی شب‌های ماتمت
ما زنده‌ایم زنده به عشق محرمت

روز ازل که بانگ عزایت بلند شد
ما را گره زدند به نخ‌های پرچمت
انفاس گرم گریه کنان تو عیسویست
این روضه‌ها پرند ز عیسی بن مریمت
این ارث مادری است اگر پای روضه‌ات
می‌سوزم از ته دل و می‌میرم از غمت
دارم امید وقت نفس‌های آخرم
بر چشم‌های خود بکشم خاک مقدمت
ما را برای خویش سوا کرده مادرت
هر کس که هست پای علم هست محرمت

۶

امام حسین(ع)-مناجات

بی نیاز از آفتابم آفتابم روی اوست
گر چه بی قدرم ولیکن شام قدرم موی اوست
در نماز عشقم و محراب من ابروی اوست

مست از سر تا پپای من ز عطر بوی اوست
گر چه من غرق غم او می برد در ساحلم
یا حبیبی یا حسین گوید طپشهای دلم
گیسویش حبل المتین و روی او ماه تمام
هم رکوع و هم سجود و هم قعود و هم قیام
او صفا و مروه او حجر و حجر رکن و مقام
مرقد شش گوشه اش دل برده از بیت الحرام
محرمم از اشک و لبیکم چو گل خندیدن است
حج من دور حسین بن علی گردیدن است

۷

امام حسین (ع)-مناجات

گریه چون بالا بگیرد چهره بر هم می خورد
غصه ی دل را دهان با دیده توام می خورد
توبه کاران غالباً مرد شهادت می شوند
تیغ ابروی تو تنها خون آدم می خورد

ما نیندازیم خون را گردن قوم دگر
کشته ی شمشیر تو آب از محرم می خورد
زندگانی حسین از گریه های زینب است
کعبه با آن آبرویش آب زمزم می خورد
گریه های ما یقینا سوی بالا می رود
در خبرها آمده خورشید شبنم می خورد
دل ز اعضای تنم دائم اذیت می کشد
طفل ، معمولا نظر از قوم محرم می خورد
هر که از روح بزرگت مثل دریا پاک شد
حد جاری را ز بهتان مثل مریم می خورد
فیض چون بالا گرفته گریه بر خود می کنی
دست حاتم هم خود از احسان حاتم می خورد
روی دریا راه رفتن معجز پیغمبری است
زین سبب یک روز پای تو به چشمم می خورد
من رسیدم را گرفتم حال تحویلم بگیر
روی پرهای ملائک اشک نم نم می خورد

امام حسین(ع)-مناجات

مرثیه سربه زانوی ماتم گذاشته

دستی زغیب، قافیه را «غم» گذاشته

شعرم به سمت کربلا رفت و خُردم

دیدم خدا دوباره مَحَلَم گذاشته

از ماجرای گریه ی آدم مشخص است

راهی برای توبه ی ما هم گذاشته

عشق حسین موهبتی کبریایی است

ماندم چه منتی سرعالم گذاشته!

صدها هزار سجده به جا آورم کم است

پروردگار فیض دمامم گذاشته

وقتی حسین آینه ی رحمت خداست

دیگر چرا عذاب جهنم گذاشته!؟

روضه بخوان، که دست به نقدیم روضه خوان!

درجیب گریه خرج محرم گذاشته
باید به فکر زخم گلوی حسین بود
دراشک چشم، فاطمه مرهم گذاشته
نشینده ام به جان خودم از کسی هنوز
آقا برای نوکر خود کم گذاشته!

۹

امام حسین(ع)-مناجات

خانه ای که سردر آن جای چوب پرچم است
چارچوبش تکیه گاه بانویی قامت خم است
هم چو سلمان اندرونی رفتن این خانه ها
رزق هرکس نیست حرف محرم و نامحرم است
خرج روضه گرفتن از جگر ها می رسد
نوکری با خون دل خوردن همیشه توأم است
اینکه ما نوکر شدیم از ربنا فاطمه است
مثل عیسی که عروجش از دعای مریم است

دست من که نیست نامت گریه در می آورد
کار خورشید است اینکه روی هر گل شبنم است
خوب و بد را می خرنند این است رسم کربلا
تلخی چای عراق و شهد شکر با هم است
یا حسینِ سینه زن جانم حسین فاطمه است
در قرار سینه زنها پاسخ دم یا دم است
دست از این دامن کشیدن تیرگی می آورد
خوش به حال آنکه چنگ التماسش محکم است
بابت هر روزه ای از روزه های کربلا
باید از جان هم گذشت اما بضاعت هم کم است

۱۰

امام حسین(ع)-مناجات

ما نوکریم و عادت‌مان گریه بر حسین
تنها دلیل عزت‌مان گریه بر حسین
بی کس ترین قبیله تاریخ عالمیم

نام و نشان و شهرت‌مان گریه بر حسین
پیغمبران طایفه آل غربتیم
اثبات بر رسالت‌مان گریه بر حسین
ما زیر بار زور نرفتیم هیچ وقت
دارد نشان ز غیرت‌مان گریه بر حسین
عمریست در عزا کده اش گریه میکنیم
برگ نجات هیئت‌مان گریه بر حسین
با یک دعای فاطمه تاثیر می‌کند
در نامه قیامت‌مان گریه بر حسین

۱۱

امام حسین(ع)-مناجات

کربلایی نشدم خجلت این غم دارم
تا ابد در دل خود شور محرم دارم
بانی روضه ی عشقم من و در کنج دلم
روز و شب زمزمه و نوحه و ماتم دارم

دین فروشی نکنم اُنس به دنیا نکنم
تا گُلِ فاطمه را مونس و همدم دارم
حسرت آب فراتم به سر ، ای مردم نیست
من که با ذکر عطش ، چشمه‌ی زمزم دارم
کاش تا زنده‌ام از آب فراتت نخورم
من که در جام دلم عشق تو را کم دارم
بیرق عشق تو بر دوش کشم کوی به کوی
با غم یار به دل عشرت عالم دارم
شور بوذر ، دل مالک ، دم سلمان دارم
به خدا حیدری‌ام من سر میثم دارم
نوکر زینبم و فخر به عالم دارم
با دو چشم تر خود چشمه‌ی زمزم دارم

۱۲

امام حسین(ع)-مناجات

دیشب دوباره ماتم هجران گرفتیم

مردیم از داغ فراق ، جان گرفتیم
تا که فضای شهرمان گردد معطر
قدری گلاب از دیده ی گریان گرفتیم
این بار بهر روضه های سینه سوزت
ما شور ، بین شعله ی سوزان گرفتیم
جانا شب قدر محرم بود و بر سر
سینه زنان را چنان قرآن گرفتیم
خوش باد وصلت بر شهیدان محرم
ما درس جانبازی از آن یاران گرفتیم
کن جلوه تا در محفل ذکرت بمیریم
مردن در عشقت را ز خود پنهان گرفتیم
درس شهادت پیشگی و جان نثاری
از بیقراران به خون غلطان گرفتیم
ما کربلایت را به چشم خویش دیدیم
تا ذکر یا مظلوم و یا عطشان گرفتیم
ما هیئت خود را دوباره سر بگیریم

تا که به سوی کربلایت پر بگیریم

۱۳

امام حسین(ع)-مناجات

عمری است که دل داده ی نام حسنینم

فریاد بر آرم که غلام حسنینم

در کوی خرابات ، مقیم همه ی عمر

ای می زدگان مست ز جام حسنینم

یا رب ز عنایات محرم کرمی کن

بنمای مقید به مرام حسنینم

در لحظه ی مرگم به شب اول قبرم

محتاج به الطاف مدام حسنینم

از ذکر احادیث ولایی شده ام مست

آمیخته با شهد کلام حسنینم

من مرغک بی بال و پری نغمه سرایم

صد شکر که افتاده به دام حسنینم

مرثیه سرای حرم عشق و ولایم
فریاد غم ، وقف پیام حسنینم
بر رجعت پر برکتشان معتقدم من
تا منتظر روز قیام حسنینم

۱۴

امام حسین(ع)-مناجات

من مست محرم حسینم
آواره ی پرچم حسینم
ای کاش برای او بمیرم
من کشته ی ماتم حسینم
در اوج جوانیم خمیدم
در داغ قد خم حسینم
از کودکیم شدم غلامش
من نذر محرم حسینم
من وقف شدم برای گریه

در ذکر دمادم حسینم
من بیمه ی عمر کربلایم
لب تشنه ی زمزم حسینم
لب تشنگیم گواه عشق است
دل عاشق قبله گاه عشق است

۱۵

امام حسین(ع)-مناجات

در میان جمعم اما باز غربت می کشم
جرم من این ست که بار محبت می کشم
من همین در کنج عزلت آخرش می بینمت
دودمان هجر را بعدش به عزلت می کشم
من به جرم عاشقی هر شب ملامت می شوم
من به جرم عاشقی هر شب ملالت می کشم
با محبت می کشی و با محبت می کشی
هر چه دارم می کشم از این محبت می کشم

هم میایم پیش تو هم پیش تو می آورم
هم عبادت می کنم هم به عبادت می کشم
هر چه ام، دارم در این خانه خدمت می کنم
هر که ام، دارم در این خانه زحمت می کشم
گریه کن های تو آقایند، آقای منند
خاک پاشان را به دیده عین تربت می کشم
یک دلی بشکن ز من تا گریه سیری کنم
ورنه بعد روضه ات تا صبح حسرت می کشم
آبرویم را بگیر و گریه هایم را بگیر...
گریه ام وقتی نمی گیرد خجالت می کشم
سمت روضه آمدن طی طریقت کردن است
وقت مردن هم خودم را سمت هیئت می کشم
تا که من یک روز در هفته بیایم پیش تو
جان زهرا مادرت شش روز منت می کشم
بچه هایم را بگیر و بچه هایت را بده
با تو دور بچه های خویش را خط....

امام حسین(ع)-مناجات

آید نوای زمزمه ، حَیِّ عَلَی الْحَسِینِ
 بشنو صدای فاطمه ، حَیِّ عَلَی الْحَسِینِ
 همراه آل فاطمه ، آوای جبرئیل
 با اضطراب و وا همه ، حَیِّ عَلَی الْحَسِینِ
 عالم گرفته نغمه ، قد قامت العزا
 این است نوحه همه ، حَیِّ عَلَی الْحَسِینِ
 از کاتبان وحی خدا تا پیمبران
 گویند بی مقدمه ، حَیِّ عَلَی الْحَسِینِ
 ای اهل عالم این نفس پاک مصطفاست
 با ما کند مکالمه ، حَیِّ عَلَی الْحَسِینِ
 گویند در حسینیه عرش ، خادمان
 با بانوان خادمه ، حَیِّ عَلَی الْحَسِینِ
 اهل بهشت اهل زمین اهل آسمان

این را کنند ترجمه ، حَىَّ عَلَى الْحَسِينِ

پرچم ، علم ، کتیبه ، کُتل ، خیمه ، نوحه خوان

خوانند نوحه با همه ، حَىَّ عَلَى الْحَسِينِ

زینب ، سکینه ، نجمه ، رقیه ، حرم ، رباب

ذکر زنان عالمه ، حَىَّ عَلَى الْحَسِينِ

حنجر ، گلو ، عطش ، ته گودال ، ناله

یک مادری مکرمه ، حَىَّ عَلَى الْحَسِينِ

گهواره ، گوشواره ، عبا ، جامه ، مقنعه

با معجری به زمزمه ، حَىَّ عَلَى الْحَسِينِ

حالا وحوش دشت و بیابان و کوهها

با هم کنند همهمه ، حَىَّ عَلَى الْحَسِينِ

باید که پاس دور خیام حرم دهیم

همراه میر علقمه ، حَىَّ عَلَى الْحَسِينِ

خون شهید ، اشک اسیر ، آه هر یتیم

خاک و پلاک و قمقمه ، حَىَّ عَلَى الْحَسِينِ

خون می چکد ز گریه صبح و مسا هنوز

بر زخمهای مجمه ، حَىَّ عَلَى الْحَسِينِ

تا خیمه ها پیاست بگو ، وَرَنه عَمَرها

آنی رسد به خاتمه ، حَىَّ عَلَى الْحَسِينِ

۱۷

امام حسین(ع)-مناجات

مرا بخوان که به عشق تو تشنه تر باشم

بخوان که مثل خیام تو شعله ور باشم

من از دیار حبیبم نه از بلاد غریب

مرا بخوان نفسی با تو همسفر باشم

قسم به روضه دیوار و در که تا هستم

به یاد کرب و بلای تو دربه در باشم

به ماتم حسن بن علی گرفتارم

مقدّر است که همواره خون جگر باشم

قسم به غربت مسلم غریب خواهم مرد

اگر ز غربتت ای یار باخبر باشم

بیار باده اهلی من العسل مولا
که در کنار تو از مرگ برحضر باشم
دلم شده است به تیر سه شعبه زخمی تا
به یاد اصغر شش ماهه نوحه گر باشم
غبار راه سعیدم مرا بخوان ای یار*
مرا بخوان که نماز تو را سپر باشم
به شعله بسته عدو بارگاه زینب را
مرا مباد که یک آه بی اثر باشم

۱۸

امام حسین(ع)-مناجات

هرکس حسینی است هزاران نشانه هست
آری هنوز کرب و بلا را نشانه هست
عشق حسین از دل ما شعله می کشد
شکر خدا که آتش دل را زبانه هست
ما را ملازمان حریمش نوشته اند

ماه حرم میان همین آشیانه هست
چندین هزار لشگر هیئت ، سیاه پوش
آماده رکاب امام زمانه هست
این خیمه ها کلاس علمدار کربلاست
بالای خیمه دست امیر یگانه هست
هرجا غریب هست هزاران حبیب هست
او را هنوز درد دل مخفیانه هست
باید کمی محاسن خود را خضاب کرد
در هر درختِ پیر امید جوانه هست
هر روز پای مرکب دلدار حاضریم
میدان امتحان و عمل هر زمانه هست
روزی رسد که کشته ارباب می شویم
یعنی امید زندگی جاودانه هست
از داغ کربلا تن ما درد می کند
گویی هنوز هم اثر تازیانه هست
در کعبه خرابه طوافی کن و ببین

بر بام عرش هم حرمی دخترانه هست

۱۹

امام حسین(ع)-مناجات

جمع رسل محو در صفات تو هستند

وقف نشان دادن حیاط تو هستند

ذات وجودی انبیای الهی

جمع شده در میان ذات تو هستند

جلوی ربی عارفان حقیقت

کاسه به دست تجلیات تو هستند

جلوه مکن بندگان به کفر می افتند

جلوه نکرده هنوز مات تو هستند

جام بهشتی و نهر های بهشتی

گوشه ای از برکت فرات تو هستند

گندم شهر ری ات که روزی ما شد

دوستان پی زکات تو هستند

روز قیامت اگر نیامده از راه
منتظر کشتی نجات تو هستند
طفل رضیع تو دستگیر دو عالم
گر چه کودک ولی پیر دو عالم

۲۰

امام حسین(ع)-مناجات

ذکر تمام جانها لبیک یا حسین جان
شور همه جوانها لبیک یا حسین جان
عرش خدای رحمان گوید به آه سوزان
آوای آسمانها لبیک یا حسین جان
از ابتدای عالم تا انتهای عالم
شیرازه فغانها لبیک یا حسین جان
از ناله های آدم تا نوحه های خاتم
تا سوز روضه خوانها لبیک یا حسین جان
از بانوان محمل تا نغمه های هر دل

فریاد کاروانها لبیک یا حسین جان
از انس و جن و حوری تا خلقهای نوری
تا ذکر کهکشانشان لبیک یا حسین جان
در فتنه های صد رنگ در آزمایش جنگ
امضای امتحانها لبیک یا حسین جان
ذکر غدیر و قربان به آیه آیه قرآن
تفسیر ترجمانها لبیک یا حسین جان
والا ترین سعادت ایمان جهاد شهادت
در اوج آرمانها لبیک یا حسین جان
در جای جای کشور همچون امیر لشکر
فریاد پهلوانها لبیک یا حسین جان
رزمندگان دنیا هم ناله با دل ما
گویند با نشانها لبیک یا حسین جان
دل بستگان مهدی دارند با تو عهدی
تا آخر الزمانها لبیک یا حسین جان

امام حسین(ع)-مناجات

حیف است فدایی نشوم ، ساده بمیرم

خوب است همانند تو آزاده بمیرم

از ظلم ستیزیِ تو من درس گرفتم

با ننگ نسازم ، بتو دل داده بمیرم

مگذار که در حسرت یک باده بمانم

بگذار که مستانه ز صد باده بمیرم

تا لشگر ابرار ، ترا کشته و مُرده است

زیباست که منم به تو جان داده بمیرم

جان باخته و سوخته و جامه دریده

در حال نماز و سر سجاده بمیرم

یاران خودت را به جنان خواندی و منم

در راه تو آماده ام ، آماده بمیرم

هرچند که شایسته این نیستم ای شاه

خواهم ز تو در وادی شهزاده بمیرم

سالار شهیدانی و من اهل شهادت
تا روز عمل آید و سرداده بمیرم
ای کاش که مانند تو بی سر شوم ارباب
در بستری از خون خود افتاده بمیرم
قربان مناجات تو در سجده خونین
باید به همین سجده و سجاده بمیرم
بگذار که در روضه ات آنقدر بگریم
تا در غم تو از نفس افتاده بمیرم

۲۲

امام حسین(ع)-مناجات

اگرچه در نظرت آنچه نیست ظاهر ماست
سیاه جامه ی سوگت لباس فاخر ماست
سلام می دهم و دلخوشم که فرمودید
هرآنکه در دل خود یاد ماست زائر ماست
به خاطر تو فدا می کنم سر خود را

تویی که هرچه فدا کرده ای به خاطر ماست

تویی که نام غریبت خودش به تنهایی

اثر گذارترین روضه ی منابر ماست

چرا نگوییم؟ من دوست دارم آقا

که این حدیث شریف از امام باقر ماست:

"خبر کنید کسی را که دوستش دارید"

خدا کند برسد، این پیام آخر ماست

مرا که در سفر آخرت امیدی نیست

مگر به اینکه بگویید: این مسافر ماست

اگرچه در خورتان شعر؛ ناسرودنی است

بگو به لطف خود این روسیاه شاعر ماست

۲۳

امام حسین(ع)-مناجات-ورود به ماه محرم

هر کسی قطره بُود ذکر تو در یاش کند

هر که سرمست تو شد مهر تو شیداش کند

گر گدایی کند عالم ز همین خانه بس است

هر گدا را کرم دست تو آقاش کند

هر مریضی به شفاخانه تو روی آرد

یک نگاه تو طیبیانه مداواش کند

چه نیازی است که عیسی به زمین برگردد

مرده را ذکر ابوالفضل تو احیاش کند

روز محشر به خداوند قسم مادر تو

در پی گریه کن توست که پیداش کند

هر کسی گریه کند بهر غم ات روز جزا

برکت اشک تو همسایه زهراش کند

باز هنگام محرم شده ای شاه غریب

پرچم ات را بده جبریل که برپاش کند

جنت حضرت حق خود به خودش زیبا نیست

روضه های تو قرار است که زیباش کند...

شکر خدا که زندگی ام نذر روضه هاست
شکر خدا که روزی ام از سفره شماست
شکر خدا که پای شما سینه می زنم
شکر خدا که درد مرا نامتان دواست
عمری نفس زدم به هوای نگاهتان
عمری سرم به سایه این بیرق عزاست
قلبم به بزم هر شبستان خو گرفته است
چشمم به خاک خانه تان خوب آشناست
بر روی سنگ قبر من این گونه حک کنید
این خانه زاد روضه و مجنون کربلاست
روزی اشک چشم مرا مرحمت کنید
روزی دیده ای که نذر کرده شماست
دل را به بال شال عزا بسته ام مگر
یک شب بینمش که روی گنبد طلاست

امام حسین(ع)-مناجات

عمریست که ما دست به دامان حسینیم
در مجلس روضه همه مهمان حسینیم
چون عشق حسین بن علی راه نجات است
پس تا به ابد مست و پریشان حسینیم
بیمار فقط در طلب لطف طیب است
ما منتظر نسخه ی درمان حسینیم
ما را نبود واهمه از آتش دوزخ
وقتی همگی گوش به فرمان حسینیم
فردوس برین خانه ی عشاق حسین است
صدشکر که ما جزو محبان حسینیم
دیوانه شدیم از نمک سفره ی ارباب
آباد از آنیم که ویران حسینیم...

وقتِ یادت چشمها آینه بندان می شود
صحن چشمان محبّانت چراغان می شود
آسمانِ مَدیونِ چشمانِ عزادارانِ توست
در محرمّ بارش رحمت فراوان می شود
روضه لبهای تو معراج هر پیغمبر است
یاد تو کرده سلیمان که سلیمان می شود
حیدر کرّار فرموده : تو اشک مومنی
دوزخِ چشم من از یادت گلستان می شود
بهتر و زیباتر و آسانتر از هر مکتبی
شخصِ کافر در عزای تو مسلمان می شود
هر که در هر رتبه ای آید ، شود محبوبتر
تا ابوذر آید اینجا ، عینِ سلمان می شود
آنقدر ماه محرم مهربانی می کنی
توبه پیر و جوان در روضه آسان می شود
راست می گویم ، محرمّ شهر می ریزد به هم

بابِ گریه گفته شاه خراسان می شود

حضرتش فرموده : چشم ما شود زخم از بُکاء

مادر ما بیشتر از ما پریشان می شود

تا که می گویم " حُسنِ جان " ، مادر مظلومه ات

بانی ذکر پُر از عشقِ " حَسَنِ جان " می شود

آنچه زهرا خواسته از محضرِ پروردگار

گر بیاید مهدیِ صاحبِ زمان ، آن می شود

۲۷

امام حسین(ع)-مناجات

وقتی که حول محور تو سینه می زنیم

یعنی فقط به خاطر تو سینه می زنیم

این سینه زن شدن همه اش لطف فاطمه ست

پس ما به اذن مادر تو سینه می زنیم

وقتی که پرچم تو به دستان زینب است

در سایه سار خواهر تو سینه می زنیم

سینه زنان، سپاه ابالفضلی تو اند
پس در جوار لشگر تو سینه می زنیم
این زینبیه خیمه کربلای توست
مادر میان سنگر تو سینه می زنیم
هر موقعی که روضه اکبر شروع شد
دیدیم در برابر تو سینه می زنیم
شکر خدا به سینه زنی ناظری خودت
شکر خدا که محضر تو سینه می زنیم
شکر خدا که ماهمگی سینه زن شدیم
سینه زنان پادشه بی کفن شدیم

۲۸

امام حسین(ع)-مناجات

محشور می شویم قیامت چو با حسین
جای سلام جمله بگوئیم "یا حسین..."
تاریخ زنده از جریان محرم است

سرچشمهٔ بقاست، ز خون خدا حسین...

در قلب سنگ زمزمه تاثیر می‌کند

کرده جماد را، به غمش مبتلا حسین...

حتی درخت مویه کند در عزای او

بیچاره کرده اُسْتُنِ حنانه را حسین...

امواج بحر و غرّش رعد و نوای نی

اکسیر عشق و جاذبهٔ کهربا، حسین...

لطف سحر، نشاط محبت، صفای دل

بوی بهشت و عطر نسیم صبا، حسین

عالم فدای بانوی مظلومه‌ای که گفت:

"آیم به خیمه‌ها، چو بگوئید یا حسین..."

خنجر، سنان، سه شعبه و شمشیر و نیزه‌ها

با اذن وی مقاتله کردند با حسین...

هر جا زنید خیمه همانجاست کربلا

والله نیست، گم شده در کربلا حسین...

مهدی گرفت، دامن مقتل، به روضه گفت:

"گِریم برای داغ تو صبح و مسا، حسین..."
این مملکت برای حسین است و زینبش
ای عالمی به محضر عشقت فدا، حسین...
این مملکت سفینهٔ سالار زینب است
ایران چو کشتی است و در آن ناخدا حسین...

۲۹

امام حسین(ع)-مناجات

با همین سوز که دارم بنویسید حسین
هر که پرسید ز یارم بنویسید حسین
ثبت احوال من از ناحیهٔ ارباب است
همهٔ اهل و تبارم بنویسید حسین
خانهٔ آخرتم هست قدمگاه حبیب
سر در قصر مزارم بنویسید حسین
هر که پرسید چه دارد مگر از دار جهان
همهٔ دار و ندارم بنویسید حسین

من دلم را ز شکیبایی زینب دارم
همه صبر و قرارم بنویسید حسین
هیچ شعری ننویسید به روی کفنم
با گلِ تربت یارم بنویسید حسین
تا نپرسند ز من هیچ سؤال آن دو ملک
به روی سینه زارم بنویسید حسین
گلشن و باغ و بهشتم همه در هیئت اوست
همه باغ و بهارم بنویسید حسین
روی پیشانی من هرچه که بیمار شدم
با همه حال نزارم بنویسید حسین
هر که پرسید که در چله نشینی چه کنم؟...
اربعین با که گذارم؟ بنویسید حسین
دست بر شاكلة هیئتی من ننزید
گفت یارم به عذارم بنویسید حسین
آری از کرب و بلایش نتوان دست کشید
حاجت قافله دارم بنویسید حسین

امام حسین(ع)-مناجات

شکر خدا برای شما گریه می کنیم
هر شب برای کرب و بلا گریه می کنیم
شکرانه محبت تو اشک دائم است
با هر بهانه ای، همه جا گریه می کنیم
از آخرالزمان به سلامت گذر کنیم
تا دل به روضه داده و تا گریه می کنیم
ما در بهشت دور شما حلقه می زنیم
عباس روضه خواند و ما گریه می کنیم
وقتی که از عطش لب ما خشک می شود
بر تشنگی طفل شما گریه می کنیم
يَا بْنَ الشَّيْبِيبِ فَأَبِكِ عَلِيَّ الْجَدِيَّ الْحُسَيْنِ
ما پای روضه های رضا گریه می کنیم
در کل کربلا به تجلی در آمدی...

بر قطعه های گشته جدا گریه می کنیم
گفتند رمز عاشقان شهادت توسل است
تا وصل جاده ی شهداء گریه می کنیم

۳۱

امام حسین(ع)-مناجات

با احتیاج آمده ام هیئت حسین
اعجاز می کند به خدا محنت حسین
سائل کجاست تا بدهد سلطنت به او
اقبال کرده است به من دولت حسین
آری نیاز من فقط ارباب با وفاست
مثل غلام ترک کشم منت حسین
آرامشم به سایه ای از خیمه اش رسد
این گونه هر کسی نبرد لذت حسین
رنجورم و طبابت ارباب چاره ام
غم می کشم که من نکشم حسرت حسین

آتش ندیده ای که بدانی چه می کشم
عاشق گُش است روز و شب غربت حسین
عریان بدن به زیر سم اسب می رود
شاید کمی تکان بخورد امت حسین
چون عقل ها جواب خدا را نداده اند
با عاطفه قیام کند نهضت حسین
هل من معین سرود که لَبَّیک بشنود
لبیک یا حسین همان نصرت حسین
فرزند او صَلا به لثارات می زند
پس خط اول است همین هیئت حسین
نوکر اگر وفا نکند عهد خویش را
بر می خورد به روحیه غیرت حسین
سینه زدن بهانه سینه شکستن است
یعنی که هست ، هیئت او جنت حسین

خدا را شکر مهمان حسینیم
به لطف تو سر خوان حسینیم
خدا را شکر هیئت خانه ماست
پذیرای محبان حسینیم
ز طفلی شیر با عشق تو خوردیم
و حالا مرد میدان حسینیم
طعام روضه ها در ما اثر کرد
نمک پرورده نان حسینیم
اگر مؤمن شدیم از رحمت اوست
مسلمانان ، مسلمان حسینیم
همین که سینه زن هستیم، یعنی؛
وفاداران پیمان حسینیم
میان روضه جدّ غریبت
به همراه تو گریان حسینیم
فراق کربلا بی طاقتم کرد

بین بیمار هجران حسینیم
بیا ما را ببر تا محضر یار
که محتاجان درمان حسینیم
خوشا آنان که سر دادند و گفتند؛
تن بی سر ز یاران حسینیم

۳۳

امام حسین(ع)-مناجات

رفت و تماشای قفایش را به من داد
آن گریه های پشت پایش را به من داد
با گریه خاکستر شدن را یاد دادم
دیروز که پروانه جایش را به من داد
تقصیرها را گردنم انداخت معشوق
با این بهانه انزوایش را به من داد
طی می کنم صحرا به صحرا جاده ها را
رحمت بر آنکه گیوه هایش را به من داد

قصد کلیم الله بودن کرده بودم
ناراحتم تنها عصایش را به من داد
بدجور نخلستان نشینم کرد آخر
وقتی نجف حال و هوایش را به من داد
دردم حسین است و دوایم هم حسین است
هم درد داد و هم دوایش را به من داد
از حاجیان کعبه هم حاجی ترم کرد
وقتی طواف کربلایش را به من داد
یک عده ای را کعبه، من را کربلا بُرد
به دیگران سنگ و طلایش را به من داد
اول دلم را ارباً ارباً کرد بعداً
بین کفن ها بوریایش را به من داد

۳۴

امام حسین (ع) - مناجات

یا ایهاالحسین و یا ایهاالشهید

با عشق تو ندیده خدایت مرا خرید
هر سائلی که دست به دامن تو شود
هرگز نمی رود ز سرای تو نا امید
اصلا بهای این همه احسان نداشتیم
اصلا چه شد که میل شما سوی ما کشید؟
هر کس دلش اسیر سر زلف دلبر است
با غمزه ای ز هر که به جز یار دل برید
این بی قراری دل ما بی دلیل نیست
صوت حزین مادری بر گوش ما رسید
والله اصل طینت ما خاک کربلاست
مارا برای گریه خداوند آفرید
با اشک فاطمه گل ما را درست کرد
از نای زینبی به نفس های ما دمید
رخت عزای ما همه دست دوز فاطمه است
نقش لباس ما همه زان پیرهن کشید
زین پس حیا ز حرمت این پیرهن کنید

با این لباس پیکر ما را کفن کنید

۳۵

امام حسین(ع)-مناجات

روز ازل که نقشه عالم درست شد

با اذن مادرت گِل آدم درست شد

نامت نشست بر لب زهرا و گریه کرد

آهی کشید فاطمه و غم درست شد

آبی نبود، خاک نبود و فلک نبود

با اشک چشم اوست که زمزم درست شد

تصویب شد برای تو باید که گریه کرد

از آن به بعد ماه محرم درست شد

پیراهنی که دوخت برای تو مادرت

ته مانده اش برای تو پرچم درست شد

دنیا هنوز کاملِ کامل نبود که

با ساختِ حریم تو کم کم درست شد

با نام روضه روی زمین هم بهشت شد
جایی برای گریه ما هم درست شد
مقتل نبود و جزوه نبود و خدای خواست
تا که کتاب ابن مقرم درست شد
بی تو جهان نداشت بها و بها گرفت
دنیای با حسین، منظم درست شد
بعد از گذشت چند صباحی زداغ تو
بازین چه شورش است و چه ماتم درست شد

۳۶

امام حسین(ع)-مناجات

بنویسید شدم پیر اباعبدالله
نوگری پیر، به تعبیر اباعبدالله
بنویسید که از کودکی ام تا حالا
بوده ام پای به زنجیر اباعبدالله
طفل جانم که چنین شیر شده در پیری

خورده در کودکی اش شیر اباعبدالله

شیر مهر پسر فاطمه را در کامم

در ازل ریخت علمگیر اباعبدالله

روز و شب در پی برپایی بزمش هستم

فکر و ذکرم شده درگیر اباعبدالله

سرنوشتم چو حبیب بن مظاهر انگار

گره خورده است به تقدیر اباعبدالله

به گمانم که شبی پای علم می میرم

چشم در چشم به تصویر اباعبدالله

آخرش روز دهم جان مرا می گیرد

روضه ی سخت و نفسگیر اباعبدالله

امام حسین(ع)-شوق زیارت کربلا

«هر که دارد هوس کربلا بسم الله

هر که دارد سر همراهی ما بسم الله»

گر که در سینه خود شوق زیارت داری

رود این قافله تا کربلا بسم الله
هر که را میل سوی قبله عشاق بود
می دهد عشق به آوای رسا بسم الله
ای که مشتاق گلستان حسینی شده ای
همره بوی گل و باد صبا بسم الله
کاروانی شده آماده ز عشاق حسین
گر کنون پای طلب هست تو را بسم الله
وعده دادیم که باهم سفر عشق رویم
عازم کوی حسینیم بیا بسم الله
علقمه منتظر ماست چرا بنشستی
سوی آن چشمه پر شرم و حیا بسم الله
گر که داری گهری مشتریست هست حسین
می خرد سوز دل و اشک تو را بسم الله
زیر آن قبه دعای تو اجابت دارد
تا که نگذشته تو را وقت دعا بسم الله
ای وفائی تو اگر خیر دو دنیا طلبی

چهره بگذار به خاک شهدا بسم الله

۳۷

امام حسین(ع)-مناجات

از همان صبح ازل راهم فقط راه شماست
هر چه سوز ناله دارم من ز یک آه شماست
سید الاذکار عالم چیست جز نام حسین؟
این اصول مکتب عشاق درگاه شماست
ماه مهمانی حق با آن فیوضات عظیم
سائل یک شب عزاداری در ماه شماست
بر غلامی حریمت کی لیاقت داشتم
این نشانی از عنایات سحرگاه شماست
ناز چشمان تو عالم را وهب سیرت کند
تازه این یک گوشه از فیض گذرگاه شماست
این جهان ظرف تجلیات ذاتت را نداشت
عرصه محشر نمایشگاهی از جاه شماست

واقعاً من آن غلامی که تو خواهی نیستم
در مقامی که شهید، آن یار دلخواه شماست
واجب العین است سر دادن برای حفظ دین
این شعار عاشقان و عبد آگاه شماست
کاملاً در کربلا تصویر شد معراج خون
با تنی بی سر ز جان سیر الی الله شماست
در کنار گودی مقتل " الہ الحامدین "
محو در تفسیری از الحمد لله شماست

۳۸

امام حسین (ع) - مناجات محرمی

حمد، لله صاحب قلبی پریشانم حسین
باز هم بر سفره عشق تو مهمانم حسین
همنوا با خواهرت، تسکین قلب مادرت
هر تپش قلبم نوا دارد حسین جانم حسین
سائل دولت سرای روضه خوانان توام

شاهد این مدعایم چشم گریانم حسین
گرچه از زخم زبان آزرده ام اما بدان
تا قیامت پا رکاب عشق می مانم حسین
شد محرم حجّ عشاق و منا کرب و بلاست
کن قبولم که ذبیح عید قربانم حسین
روضه هایت آبرو بخش بساط عالم است
از ازل شد گریه بر تو دین و ایمانم حسین
حُبّ تو سر منشأ انوار «یسعی نورهم»
من به شرط دوستی با تو مسلمانم حسین
روز محشر چون خدا خواهد کند تعریف خویش
از گلویت شاهد تفسیر قرآنم حسین

۳۹

امام حسین(ع)-مناجات محرمی

عالم محرم است سلامُ علی الحسین
این ذکر عالم است سلامُ علی الحسین

این جمله واجب است بگوییم و بشنویم

هرجا که پرچم است سلامُ علی الحسین

بعد از خدا و قبله سوال درون قبر

تنها همین دم است سلامُ علی الحسین

هر ثانیه اگر چه بگوییم این سلام

نه؛ باز هم کم است سلامُ علی الحسین

هم ذکر فاطمه است سلام علی الغریب

هم ذکر خاتم است سلامُ علی الحسین

بر زخم های پیکر آقای تشنگان

این ذکر مرهم است سلامُ علی الحسین

هر کس ز بهترین دم عالم سوال کرد

گوید این دم است سلامُ علی الحسین

واجب شده است در همه جا شعر محتشم

باز این چه ماتم است سلامُ علی الحسین

هر کس شده است محرم حق هر کسی که هست

مدیون این دم است سلامُ علی الحسین

وقتی خدا نوشته به عرشش غم تو پس

این اسم اعظم است سلامُ علی الحسین

۴۰

امام حسین(ع)-مناجات

به قلاده ی نفس گشتم اسیر

شدم زار و شرمنده و سر به زیر

تهی دستم و بی نوا و فقیر

مرا کس نخواند ذلیل و حقیر

مقامم بود بس بزرگ و خطیر

امیری حسین و نعم الامیر

حسین از کرم انتخابم کند

غلام غلامش خطابم کند

گدای در خود حسابم کند

بهشتم برد یا عذابم کند

به عشقش اسیرم اسیرم اسیر

امیری حسین و نعم الامیر

خیالش ز من دل ربائی کند

غمش در دلم خود نمائی کند

نوایش مرا نینوائی کند

بلایش مرا کربلائی کند

بدانند خلق از صغیر و کبیر

امیری حسین و نعم الامیر

منم عار او او بود یار من

ز لطف و کرامت خریدار من

نبودم که او بوده دلدار من

غمش شد انیس دل زار من

از آن دم که مادر مرا داده شیر

امیری حسین و نعم الامیر

اگر چه گنهکار و آلوده ام

به خاک مزارش جبین سوده ام

دمی بی ولایش نیاسوده ام

گرفتار و دلداده اش بوده ام
از آندم که آب و گلم شد خمیر
امیری حسین و نعم الامیر
ز خون جگر پاک پاکم کنید
سپس عاشق سینه چاکم کنید
به تیغ محبت هلاکم کنید
به صحن ابالفضل خاکم کنید
که خاکم دهد بوی مشک و عیبر
امیری حسین و نعم الامیر
به زخم جبین پیمبر قسم
به رخسار خونین حیدر قسم
به محسن به زهرای اطهر قسم
به سبطین و عباس و اکبر قسم
به هفتاد و دو عاشق بی نظیر
امیری حسین و نعم الامیر
دریغا که شد خاک صحرا کفن

بر آن کشته ی پاره پاره بدن
تنش پاره پاره تر از پیرهن
سرش نوک نی با خدا هم سخن
نگاهش سر نی به طفلی صغیر
امیری حسین و نعم الامیر
به سردار بی لشکر کربلا
به سرهای لب تشنه از تن جدا
به قرآن زیر سم اسب ها
به خونی که شد خون بهایش خدا
به جسمی که پیچیده شد در حصیر
امیری حسین و نعم الامیر
به هر کوی و هر بزم و هر انجمن
سرم خاک پای حسین و حسن
پدر در دو گوشم سرود این سخن
که ای نازنین طفل دلبنده من
حسینی بمان و حسینی بمیر

امیری حسین و نعم الامیر

۴۱

امام حسین(ع)-مناجات

ما مصیبت زده کرب و بلائیم حسین

بال و پر سوخته آل عباییم حسین

بسکه خون دل از این دیده ز غم های تو رفت

همنشین لب دریای بکاییم حسین

عمر دنیا نرسد چون به عزاداری تو

تا قیامت ز غمت عقده گشاییم حسین

روز محشر که همان یوم یفر المرء است

ما سراسیمه به سوی تو بیاییم حسین

چون که احداث شود منبر منصور ملک

باز پا منبری یار تو ماییم حسین

هر که در حشر تو محشور شود با اهلش

ما به اذن تو ز طیف شهداییم حسین

همه آبادی دل از کرم مادر توست
ورنه ویرانه دل از شام بلائیم حسین
ما خجالت زده غافله سالار غمیم
که سر افکنده (نحن اسراءیم) حسین
چادر و معجر و عمامه اگر سوخته شد
ما به جای مانده از آن سوخته هاییم حسین
در دل خاک هم از منتقمان می مانیم
ما کمر بسته به فرمان ولاییم حسین
چون برآریم به عشق تو سر از خاک مزار
گرد راه پسر خیر نسائیم حسین
تا شویم عارف و آماده ایام ظهور
بر سر و سینه زنان غرق دعاییم حسین

۴۲

غزل اخلاقی برای نوکران اباعبدالله(ع)

دلا بزم حسین بن علی دعوت نمی خواهد

اگر خواهی بیا این آمدن منت نمی خواهد
به هنگام عزاداری ریا را دور کن از خود
که اینجا معرفت می خواهد و شهرت نمی خواهد
مگو اشک فلانی حقه بازی هست و نیرنگ است
فضولی تا به کی خاموش شو صحبت نمی خواهد
به زور و پول نتوان هیئتی ها را کنی تطمیع
حیا کن شرم کن بزم عزا قدرت نمی خواهد
هوسبازی مکن تهمت مزین بر عاشق صادق
اگر پاک است دامن کسی تهمت نمی خواهد
اگر خواهی که هیئت را کنی بازیچه دستت
حسین از مردمان بی خرد بیعت نمی خواهد
به کنج خانه "خوشزاد" است و ذکر یا حسین زیرا
که نوکر نوکر است و مجلس و هیئت نمی خواهد

چقدر نام تو زیباست اباعبدالله

چشم تو خالق دنیا است اباعبدالله

زائر کربلا حق شفاعت دارد

قطره در کوی تو دریا است اباعبدالله

دستگیری ز گدا گردن هر ارباب است

کار ما دست تو آقاست اباعبدالله

مستجاب است دعا گوشه‌ی شش گوشه‌ی تو

حرمت عرش معلی‌ست اباعبدالله

هر کسی داد سلامی به تو و اشکش ریخت

او نظر کرده‌ی زهراست اباعبدالله

بارها گفت اگر من ز حسینم، دیدم

جلوه‌اش اکبر لیلاست اباعبدالله

چشم ما روز قیامت به پر قن‌داقه‌ست

پسرت مالک فرداست اباعبدالله

روزی گریه‌ی ما دست رباب افتاده

روضه‌خوان در دل صحراست اباعبدالله

باب بین‌الحرمین از حرم عباس است

همه جا سفره‌ی سقااست اباعبدالله

هر که باشیم که سنگ تو به سینه بزیم

سینه‌زن زینب کبری‌ست اباعبدالله

مادرت گفت "بنی" دل ما ریخت به هم

بردن نام تو غوغااست اباعبدالله

مادرت گوشه‌ی گودال تماشا می‌کرد

بر سر نعش تو دعواست اباعبدالله

۴۴

امام حسین(ع)-مناجات و شهادت

من غم و مهر حسین با شیر از مادر گرفتم

روز اول کامدم دستور تا آخر گرفتم

بر مشام جان زدم یک قطره از عطر حسینی

سبقت از مشک و گلاب و نافه و عنبر گرفتم

عالم دَرّ ذره ای از خاک پای حضرتش

از برای افتخار از حضرت داور گرفتم
بر در دروازهٔ ساعات یک ساعت نشستم
تا سراغ حضرتش از زینب مضطر گرفتم
زینبی دیدم چه زینب کاش مداحش بمیرد
من ز آه آتشینش پای تا سر در گرفتم
سر شکسته دل پر از خون دیده خون آلود اما
حالتی دیدم که بر خود حالتی دیگر گرفتم
اُم لیلا رعشه بر اندام دیدم اوفتاده
گفت من این رعشه از داغ علی اکبر گرفتم
نا گه از بالای نی فرمود شاه تشنه کامان
سر به راه دوست دادم زندگی از سر گرفتم
اکبرم کشتند و عون و جعفر و عباس و قاسم
تا خودم از تشنگی آب از دم خنجر گرفتم
گفت ساعی زین مصیبت از در دربار جانان
حظ آزادی برای اکبر و اصغر گرفتم

امام حسین(ع)-مناجات و شهادت

درود بر تن عریان سید الشهدا

سلام بر لب عطشان سید الشهدا

ز نوک نیزه شده ملک بی حدود خدا

پر از تلاوت قرآن سیدالشهدا

زیارت شب آدینه اش گرامی باد

که هست فاطمه مهمان سید الشهدا

عجب نه کز نفسش معجز مسیح دمد

کسی که هست ثنا خوان سید الشهدا

به چشم خویش کنید التماس و گریه کنید

که هست فاطمه گریان سید الشهدا

سلام خلق و سلام خدای عزوجل

به زخم های فراوان سید الشهدا

به گیسوان پریشان فاطمه سوگند

که عالم است پریشان سید الشهدا

نشان نیزه و شمشیر و تیر و خنجر و سنگ

بهشت لاله و ریحان سید الشهداء

یقین کنید همان چوب خیزران می گفت

سلام بر لب و دندان سید الشهداء

زهی کرم که ز آغاز، نخل میثم را

رقم زدند به دیوان سید الشهداء

۴۶

امام حسین(ع)-مناجات

لطف حسین ما را تنها نمی گذارد

گر خلق وا گذارد، او وا نمی گذارد

او کشتی نجات و کشتی شکسته ماییم

مولا به کام غرقاب ما را نمی گذارد

هَلْ مِنْ مُعِينٍ او را باید جواب دادن

شیعه امام خود را تنها نمی گذارد

زهرا به دوستانش قول بهشت داده است

بر روی گفته‌ خویش او پا نمی‌گذارد

ما و فسرده حالی مولا نمی‌پسندد

مسکین و دست خالی مولا نمی‌گذارد

از بس گناهکاریم ما مستحق ناریم

باید که سوخت ما را زهرا نمی‌گذارد

۴۷

امام حسین(ع)-مناجات

شرار سینه‌ دل‌ها حسین است

بهار دامن صحرا حسین است

به هر زخمش بود ذکر سلامی

زیارتنامه‌ زهرا حسین است

مگو در گوشه‌ گودال تنهاست

تمام خلق عالم با حسین است

امامی که شفا در تربت اوست

به پیغمبر قسم، تنها حسین است

نجات کل خلقت روز محشر
به فریاد رسا یک یا حسین است
شهیدی که وضو بگرفت از خون
به مقتل ظهر عاشورا حسین است
به روی قلب هر مؤمن نوشته
که بر هر مؤمنی، مولا حسین است
خدا داده به شیعه بال معراج
عروج شیعه از خون تا حسین است
هراسی نیست از تاریکی حشر
چراغ سبز این صحرا حسین است
بدانید ای تمام اهل عالم
مرا دنیا حسین، عقبا حسین است
امام و رهبر و مولای "میثم"
در این دنیا و آن دنیا حسین است

لبریز آه و ندبه و غم گریه می‌کنم
دل‌تنگم و به یاد حرم گریه می‌کنم
شایسته زیارت شش گوشه نیستم
این روزها به حال خودم گریه می‌کنم
تا تلّ زینبیه و گودال قتلگاه
تا خیمه‌ها قدم به قدم گریه می‌کنم
با علقمه، به یادت لب‌ت آب می‌شوم
با روضه‌های مشک و علم گریه می‌کنم
حتی اگر که خون بچکد از نگاه من
هر صبح و شام نه، همه دم گریه می‌کنم
گفتند چشم خواهرت از دست رفته بود
معلوم شد برای تو کم گریه می‌کنم

خون خدا می چکد، از گلِ روی حسین

هستی این هست و بود، بسته به موی حسین

اشک همه اولیاست، وقف لب خشک او

خون دل انبیاست، خون گلوی حسین

در همه کائنات، از ملک و جن و انس

کیست به عالم که نیست، مست سبوی حسین؟

زخم تن او زند، خنده به شمشیرها

یا که خدا می زند، خنده به روی حسین

نیست عجب گر نماز، بوسه به پایش زند

هر که گذارد نماز، بر سر کوی حسین

قلزم خون جانماز، مهر جبین جای سنگ

خون سر و خون دل، آب وضوی حسین

کافرم ار ناامید باز شود از درش

قاتل اگر آورد، روی به سوی حسین

عجز و گدایی بود، عادت دیرین ما

لطف و عنایت بود، خصلت و خوی حسین

آتش دوزخ شود، لاله باغ بهشت
نوشد اگر قطره ای آب ز جوی حسین
"میثم" آلوده نیز ناز به جنت کند
جنت اعلاى اوست، روی نکوی حسین

۵۰

امام حسین(ع)-مناجات

ما دو پیاله ایم که لبریز باده ایم
این دو پیاله را به ملک هم نداده ایم
تا وقت می کنیم حسینه می رویم
ما سال هاست شیعه ی گریان جاده ایم
با هر سلام صبح به آقای بی کفن
انگار روبروی حرم ایستاده ایم
با رعیتی خانه ی ارباب با وفا
احساس می کنیم که ارباب زاده ایم
شکر خدا که نان شب ما حسین شد

ممنون لطف مادر این خانواده ایم
بال ملائک است که ما را می آورد
یعنی سواره ایم اگر چه پیاده ایم
داریم با حسین حسین پیر می شویم
خوشحال از این جوانی از دست داده ایم

۵۱

امام حسین(ع)-مناجات

رنج تو را به گنج فراوان نمی دهم
درد تو را به دارو و درمان نمی دهم
زخم تو را به مرهم و خاک تو را به مُشک
خار ره تو را به گلستان نمی دهم
سنگ غم تو شیشهٔ قلب مرا شکست
این سنگ را به گوهر غلطان نمی دهم
عمری به بزم روضه ات، الفت گرفته ام
این روضه را به روضهٔ رضوان نمی دهم

من با محبت تو، در این عالم آدمم
والله بی محبت تو، جان نمی دهم
مهر تو را به مهر و مه و آسمان دهم؟
هرگز! خدا گواست، به قرآن نمی دهم
یک قطره اشک در غم تو، هستی من است
این قطره را به بحر خروشان نمی دهم
از کودکی به بزم عزایت گریستم
این گریه را به صد گل خندان نمی دهم
من گوشه گیر مجلس انس تو بوده ام
این گوشه را به عالم امکان نمی دهم
من چشم خود به اشک عزای تو شسته ام
این چشم را به چشمه حیوان نمی دهم
من خاک آستان حبیب تو، "میثم"
این رتبه را به افسر شاهان نمی دهم

اگر ای دوست تو را عقده ی عالم به گلوست
داستان تو غم صحبت سنگ و سبوست
آستان بوس حرم باش و پیرس از در دوست
این حسین کیست که عالم همه دیوانه ی اوست
این چه شمعی است که جان ها همه پروانه ی اوست
دل هر کس که حسینی ست ز خود بی خبر است
کشته ی عشق حسین از همه کس زنده تر است
بس که آن جلوه ی توحید مرا در نظر است
هر کجا می نگرم نور رخس جلوه گر است
هر کجا می گذرم جلوه ی مستانه ی اوست
هر خدا جوی تمسک به ولایش دارد
هر گرفتار غمی سر به هوایش دارد
هر سری آرزوی بوسه پایش دارد
هر دلی میل سوی کرب و بلایش دارد
ما ندانیم چه سِری ست که در خانه ی اوست

امام حسین(ع)-مناجات

دل مردان خدا راست ز نور تو حیات

یا قتیل العبرات

شده محکم ز مناجات تو ارکان صلوات

یا قتیل العبرات

بابی انت و امی گل گلزار رسول

راحت جان بتول

مرتضی سیرت و صورت حسن و حمزه صفات

یا قتیل العبرات

ما ز نور تو رسیدیم به سر منزل عشق

ای قرار دل عشق

چون تو مصباح هدی هستی و کشتی نجات

یا قتیل العبرات

گوش دل قصه ی جانسوز تو روزی که شنید

خونم از دیده چکید

که لب تشنه شدی کشته لب آب فرات

یا قتیل العبرات

نوه ی احمد مختار یل بدر و حنین

سیدالعشق حسین

یافت از خون تو و اهل تو اسلام ثبات

یا قتیل العبرات

شده جاوید از ایثار تو کانون شرف

پسر شاه نجف

زنده ای در همه اعصار و نداری تو ممات

یا قتیل العبرات

چو شدی کشته و خونت همه بر خاک چکید

لاله از خاک دمید

لاله ای آبروی باغ بهشت و روضات

یا قتیل العبرات

می فرستند ملائک همه از عرش برین

همره روح الامين

به تو و بر پدر و مادر و جدت صلوات

يا قتيل العبرات

«خوش عمل» رخت عزا بر تن و گريد شب و روز

با دل شعله فروز

بنما بر دل سرگشته ي او راه نجات

يا قتيل العبرات

السلام على الحسين

وعلى على بن الحسين

وعلى اولاد الحسين

وعلى اصحاب الحسين

مهرماه ۹۳